

INTERJÚ

Forró Ágnes keramikus a gyerekkori hobbi kiteljesedéséről

4.

SAJTÓKLUB

Ágoston Balázs a nem létező független sajtóról

6.

MONDÉN

Erdélyi farsang: hússal, fánkkal temetjük a telet

16.

5 484 910 600 19

17008

Támogatás nélkül nincs hazai tej

Erdély-szerte uniós forrásokból fedezik az egyre nagyobb ráfizetést

FOTÓ: KRISTÓ RÓBERT

Mélypontra süllyedt a tehéntej felvásárlási ára, emiatt egyre több gazda válik meg az állatállományától

Tavalyhoz képest a legtöbb erdélyi megyében csökkent a tehenet tartó gazdák szabványjövedelme, ami a tejágazat mélyülő válságát mutatja. Több székelyföldi felvásárló ötven-hatvan baniért fizeti ki literenként a tehéntejet. A Gazdaszemmel

e havi összeállításában az erdélyi állattenyésztés a fő téma. Gazdákat és szakembereket kérdeztünk a válságból kivezető útról. A négyoldalas mellékletből kiderül, csak a nagyobb állatállományt tartó gazdáknak van esélye a talpon maradásra.

7-10.

NÁNÓ CSABA

Gutenbergtől a Napsugárig

Gutenberg óta nagyot változott a világ. Maga a tény, hogy az emberiség túlélte az eltelt fél évezredet, kisebb csodának számít. Volt idő, amikor a betűnek szánt ólomból inkább golyót készítettek, és máglyán égették a könyveket mindenféle ideológiák nevében. De az emberek olvasás iránti készségét, a gyönyörűséget, amit a leírt, majd ki-nyomatott szavak és mondatok okoztak, nem lehetett elpusztítani.

Egy félreértett fordításra alapozva néhány sajtótermékben napvilágot látott az a hír, miszerint a finn gyerekeket (illetve az Egyesült Államok egyes tagországainak nebulóit) többé nem tanítják meg kézzel írni az iskolában. Mindössze arról van szó, hogy

írott betűket nem tanulnak az iskolások, nyomtatott betűkkel viszont továbbra is írnak majd leckét, dolgozatot. A számítógépek, okostelefonok világában ez már-már természetesnek is vehető. Ettől nem lett jobb a világ, de tagadhatatlan, hogy kényelmesebbé vált. Ugyanakkor az állandó gombnyomkodásért – bár igencsak idegesítő szokás – sem ítélném el a mai fiatalokat, hiszen minden nemzedék jócskán elűt szokásaiban, elveiben, divatjában az előzőtől. Annyi bizonyos, hogy a 21. század nem a golyóstollal teleírt papírosokról szól majd.

A technika fejlődésével együtt nemcsak az írás, de az olvasási szokások is megváltoztak. Szinte naponta elhang-

zik, hogy a nyomtatott sajtónak befellegzett, nincs jövője. Már nemcsak híreket találunk egy kattintással, hanem könyveket, tudományos értekezéseket, történelmet, bármit, amit szeretnénk. Sokan hangoztatják, hogy a lapok, folyóiratok, sőt, a nyomtatott könyvek is fölöslegessé váltak. Szerencsére nem mindenki ért ezzel egyet. Vannak még jó értelemben vett fanatikuskok, akik életben tartják az „elavult” módszereket. Vagyis kézzel fogható, tapintható, „nyomdaillatú” terméket adnak az olvasók kezébe. Aki nem élte meg a cenzúra áldatlan tevékenységét – és egyre többen vannak ilyenek –, az nem értheti, honnan ez a ragaszkodás a nyomtatott betűk, szavak,

mondatok iránt. Amikor bárhol bármit le lehet írni, eszünkbe sem jut, hogy az ember elhallgattatása az egyik legnagyobb bűn, amit csak elkövettek ellenünk a történelem folyamán.

Lapok, folyóiratok szűnnek meg különféle okokból. Talán nincs is recept arra, hogyan lehetne életben tartani a nyomtatott sajtót. Ám bármerre kanyarodjon világunk, mesék mindig kellenek. Az új idők kép és hangzavarában üdítő fellapozni a hatvanéves Napsugárt, a Kárpát-medence egyik legrégebbi gyermeklapját. Olvasva a lapot, a megmaradás „titkára” is fény derül: a színvonalat, a hozzáállást, a munkát egy pillanatra sem szabad alább hagyni!

VEZÉRCIKK